

„Triptic de balet” la ONB

(Grigore Constantinescu – 27 aprilie 2015)

Opera Națională București a găzduit, sâmbătă seara, o premieră-eveniment, spectacolul „Triptic de balet”. De mai multe decenii, în tradiția stagiunilor Companiei de Balet a Operei din București au fost adesea programate spectacole cu versiuni coregrafice selecționate pentru a panorama stiluri muzicale, soliști și personalități diferite din lumea creatorilor de dans, precum Oleg Danovschi, Vasile Marcu, Alexa Mezincescu, Ion Tugearu. În majoritatea cazurilor a fost vorba de muzică preluată din repertoriul orchestral și instrumental, adaptat la o posibilă versiune dansantă.

Premiera „Tripticului de balet” la care am fost invitați în weekend – și care a beneficiat de prezența pe scenă a inegalabilei balerine Alina Cojocaru – nu dezmente aceste programări prin varietatea de maniere, proiectate spre contemporan în succesiunea modern, clasic și romantic. Desigur, suntem mai interesați de experiențele unor mari coregrafi internaționali și de formulele adoptate în regie și scenografie.

Primul titlu a aparținut capodoperei debutului componistic al lui Prokofiev, de acum un secol, „Simfonia clasică” (prima reprezentare în coregrafia lui Iuri Possokhov – scenografia Sandra Woodall – 9 aprilie 2010, cu San Francisco Ballet). Am văzut o formulă echilibrată de dans contemporan, bazat pe modalități și tehnici clasice, foarte „curat” executate (în prima linie Bianca Fota – David Trzensimiech).

Partea a doua a Tripticului, pe muzică din concertele de pian ale lui Mozart, a fost intitulată de celebrul coregraf Jiri Kylian, „Petite Mort”. Artistul a mai colaborat cu Compania românească de balet. Acum, Kilian a semnat și ambientul plastic al reprezentației (premiera mondială, cu Nederlands Dans Theater, în 23 august 1991). Parteneriatul cu Mozart nu mi s-a părut demonstrat, ci paralel, putând fi înlocuit cu orice altă derulare sonoră. De aici, cred că aplauzele le-a meritat mai mult compozitorul, excelent cântat „în direct” de Ștefan Doniga.

Aura romantică din finalul reprezentației, „Marguerite and Armand”, a fost oferită de titularul stagiunilor londoneze de la Royal Covent Garden, Sir Frederik Ashton (scenografia Sir Cecil Beaton și maestru de balet Grant Coyle) subiectul fiind inspirat din romanul „Dama cu camelii” de Alexandre Dumas-fiul, pe muzică orchestrată din „Sonata în Si minor” de Liszt. La pian s-a aflat Ștefan Doniga. Premiera londoneză de acum o jumătate de secol, dedicată cuplului Fonteyn-Nureev, este datată stilistic perioadei anilor '60, străină deja de dansul contemporan al secolului XXI. Cu o excepție însă – superba evoluție, de un lirism gestual tragic, a Alinei Cojocaru (partener Adrian Enache) care a iradiat cu lumina personalității și artei sale întreg spectacolul.

Ciprian Teodorașcu a dirijat cu eroism orchestra teatrului, vădind preocupări meritorii ca stil, sunet, tempo. Să adăugăm că interesul publicului pentru acest „Triptic” este datorat, poate, și diversității stilurilor de dans, condiției fizice, vigoriei soliștilor și ansamblului Companiei de Balet din București, într-un spectacol meritat de prima scenă muzicală a țării. Nu în ultimul rând, această premieră, în formula propusă, informează și scrie istorie datorită performanței manageriale a conducerii Operei din București, capabilă să invite pe scenă asemenea celebrități.